

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812214569
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubov Vargová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8812214569.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Ľubov Vargovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 proti žalovanej: A. Z., S.. XX.X.XXXX, M. C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, AK Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátsky Grob, o zaplatenie 93,43 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianskemu združeniu slovenských spotrebiteľov AZ, IČO: 42 264 154, so sídlom Petrovská 10, Skalica trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 24,52 €, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 18.12.2012 domáhal, aby súd žalovanú zaviazal zaplatiť mu sumu 93,43 €, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania návrhu vo výške 86,19 € a úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 93,43 € od 12.12.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov zo stany žalobu žalovanej a to v sume 829,85 €, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach a to pri výške splátky 37,48 € a počte splátok 36. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú Úverové zmluvné podmienky žalobcu, s ktorými bola žalovaná oboznámená a podpisom úverovej zmluvy súhlasila byť nimi viazaná. Žalovaná z poskytnutého úveru ku dňu podania žaloby uhradila 1274,28 € a je v omeškaní s úhradou záväzku tak ako je uvedené v splátkovom kalendári. Ďalej definoval pojmy spotrebiteľský úver a zmluva o spotrebiteľskom úvere. V ďalšom uviedol, že v prípade omeškania s úhradou splátky úveru alebo jeho časti dlhšieho ako 7 dní bola žalovaná povinná zaplatiť zmluvnú pokutu podľa hlavy Záverečné ustanovenia. Súčasne si žalobca uplatňuje úrok z omeškania a to jednak kapitalizovaný od zosplatnenia do dňa podania žaloby vo výške 86,19 € a úrok z omeškania v zákonnej výške od podania žaloby. Vzhľadom na uvedené žalobca eviduje voči žalovanej dlh spolu v sume 93,43 €, kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania žaloby v sume 86,19 €.

Podľa § 115a ods. 2 OSP, pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch. Ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor - s výnimkou vecí uvedených v § 200ea ods. 2 OSP.

Poukazujúc na vyššie citované ustanovenie, súd nenariadil pojednávanie na prejednanie vecí samej a doručil účastníkom procesné poučenie vo forme uznesenia, ktorým ich okrem iného poučil aj o tom, že podľa ust. § 120 ods. 1, 4, OSP, sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Všetky dôkazy musia predložiť alebo musia označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadрила a preto súd rozhodol na základe listín predložených žalobcom a to úverovou zmluvou čl. 4, úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. čl. 5-7, výzva na splatenie celého úveru čl. 9, splátkový kalendár čl. 20-21, oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka čl. 29, vyjadrenie vedľajšieho účastníka čl. 35, vyjadrenie žalobcu čl. 36-37 a zistil nasledovný skutkový stav:

Podaním doručeným súdu 2.10.2014 žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu. Uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok, min. so splátkami 17-20, ktoré boli zaplatené až po zosplatení, t. j. 29.10.2009. Následne žalobca špecifikoval jednotlivé časti žalovanej sumy s tým, že istina 0 € predstavuje dlžnú sumu bez úrokov z úveru, teda súčet predmetných čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené. Úrok z vyššie uvedenej sumy úveru vo výške 0 € v zmysle dohodnutej úrokovej sadzby, rozdiel medzi vyrubným vo výške 397,65 € a úrokom z úveru zaplateným žalovanou v sume 397,65 €, úroku z úveru v sume 93,43 € a kapitalizovaného úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po zosplatení, t. j. 26.8.2009 do podania žaloby, t. j. do 1.11.2012 vyčíslený sumou 86,19 €.

Žalobca a žalovaná ako klient uzavreli dňa 1.2.2008 úverovú zmluvu č. 3801231945, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 25.000,-Sk (829,85 €), ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 37,48 € a to v 36 mesačných splátkach.

V zmysle ďalších dojednaní neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste a žalovaná podpisom potvrdila, že je s nimi oboznámená, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváranej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje bez stanoveného účelu, čiže vo forme finančnej čiastky.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na prísľušenstvo úveru vrátane sankčného úroku,

na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (hlava 5 § 8 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 15 § 11 Úverových podmienok úverová zmluva, úverové podmienky, metodická príručka a zabezpečovacie vzťahy ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná uhradila do zosplatnenia 20 splátok a dňa 29.10.2009 došlo k zosplatneniu úveru. V rámci jednotlivých splátok bola žalovanou uhrádzaná časť dlžnej istiny a úroku, celkovo žalovaná uhradila sumu 1.274,28 €.

Listom zo dňa 29.10.2009 označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade, žalobca žalovanej oznámil, že napriek opakovaným upozoreniam eviduje voči nej dlžnú pohľadávku vo výške 768,07 € a vyzval ju na zaplatenie do 15 dní odo dňa spísania tohto listu.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v písomnom podaní zo dňa 24.3.2014 uviedol, e má zato, že v predmetnom konaní si žalobca uplatňuje svoje právo na zaplatenie pohľadávky 93,43 € s prísl. po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, nakoľko tu ide o bezdôvodne obohatenie, lebo žalobca dňa 29.10.2009 zaslal v zmysle hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru výzvu k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní, pričom táto výzva je v skutočnosti odstúpením od úverovej zmluvy, teda žalobca si mohol prvýkrát vymáhať svoje právo na zaplatenie predmetnej zmluvy dňa 16.11.2009, avšak žalobu podal na súd až 18.12.2012, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby. Vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobu zamietnuť.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Ako vyplýva z § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá 17.9.2008, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka v znení, podľa ktorého v ustanovení § 52 ods. 1, 2 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Pri tomto závere, spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorá sa ho zaviazala vrátiť za stanovených

podmienok. Žalobca žalovanej poskytol úver v sume 829,85 €, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť v 36 mesačných splátkach. Žalovaná žalobcovi uhradil spolu sumu 1.274,28 €.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

V zmysle ustanovenia § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Skutočnosť, že dňa 29.10.2009 došlo k zosplatneniu celej pohľadávky žalobcu nebola sporná, nakoľko sám žalobca v žalobe uvádza, že žalovaná mala uhradiť všetky neuhradené splátky v lehote 15 dní odo dňa spísania výzvy na zaplatenie celého dlhu, pričom k spísaniu výzvy došlo dňa 29.10.2009 potom, čo žalobca vyhlásil v súlade s § 565 Občianskeho zákonníka okamžitú splatnosť úveru. Teda ku dňu 29.10.2009 nastala najneskôr predčasná splatnosť úveru. Trojročná premlčacia doba podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý je potrebné na daný právny vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy aplikovať, tak začala plynúť najneskôr dňa 30.10.2009 a uplynula dňa 30.10.2012. Žaloba bola žalobcom podaná na súde až dňa 18.12.2012. Nárok žalobcu voči žalovanej je tak podľa názoru súdu premlčaný, keďže žaloba bola na súde podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho

súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovanej, ktorá bola vo veci plne úspešnejšia žiadne trovy konania nevznikli, tieto si neuplatnila ani zo spisu žalovanej žiadne trovy konania nevyplynuli. Súd jej preto náhradu trov konania nepriznal.

Konania v tejto právnej veci sa zúčastnil aj vedľajší účastník a to na strane žalovanej, ktorého úspech sa odvíja od úspech účastníka konania, na ktorého strane vystupuje. Nakoľko súd žalobu v celom rozsahu zamietol, vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na plnú náhradu trov konania. Vedľajší účastník v písomnom podaní zo dňa 24.3.2014 prostredníctvom svojho právneho zástupcu si uplatnil nárok na náhradu trov konania pozostávajúci z trov právneho zastúpenia vo výške 49,05 € za dva úkony právnej služby á 16,60 € a režijný paušál 1x á 7,81 € a 1x 8,04 €. S poukazom na ust. §150 ods. 2 OSP súd tieto znížil na polovicu s poukazom aj na skutočnosť, že v prípade vedľajšieho účastníka vystupujúceho z vlastného podnetu na strane žalovanej ide o hromadne podávané všeobecné podania v rôznych konaniach majúcich základ v spotrebiteľských zmluvách, čím je daná i nízka právna zložitosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby. Súd preto považoval za primerané priznanie náhrady trov vedľajšieho účastníka do výšky 1/2 uplatnenej náhrady trov konania, t. j. do výšky 24,52 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Vranov nad Topľou (§ 204 ods.1 OSP).

Podľa ust. §-u 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §-u 205 ods. 2 OSP, Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §-u 205 ods. 3 OSP, Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa ust. §-u 251 ods. 1 OSP, Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.